

Publicerad 2009-12-07 23:06 av KänslanAvIngenting

Hoppet tynar

Jag orkar inte med det här.

Alltid är det jag som ska rädda,
men ingen hjälper mig.

Jag står ensam, tafatt.

Kan jag inte få vara lycklig?

Smärtan tycks outhärdlig,

Undrar om jag kommer orka igenom natten

Stirra i taket med musik i öronen,

Försöka stå ut som alltid

Sömlösa nätter hjälper sällan mot depressioner

Hur står man ut,

När verkligheten känns så oerhört hård

Att varje andetag är som

Knivhugg?

Försöker desperat att få andra att

förstå att jag verkligen bryr mig,

Att de inte är ensamma

Men även mitt hjärta krossas när än en vän säger

"Jag orkar inte mer"

Mitt känsliga sinne klarar inte så mycket smärta på en gång

Känslig för intryck, andras känslor och upplevelser

Vem visste att ord kunde göra så ont?

Tre år av mörker, när gryr dagen åter?

Famlar efter något grepp om verkligheten,

Något som gör livet värt kampen och smärtan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KänslanAvIngenting med Poeter.se id #16980 innehar upphovsrätten